

Дончо Славчевъ

БОЛНИ МЕТАЛИ

— Болни метали? Болни хора, болни животни — разбирамъ. Дори съмъ чувалъ, че и растенията могатъ да боледуватъ. Но не мога да разбера, какъ могатъ да боледуватъ неодушевени предмети — метали, скали, минерали.

— И мрътвата природа, мое момче, живѣе свой животъ, който ние, хората, не винаги можемъ да проумѣемъ. Дори свѣтоветъ — слънцата, планетитъ — се раждатъ, живѣятъ и умиратъ. Напримѣръ, нашето слънце, нашата земя, луната, преди милиони години не сѫ съществували. Дошло е време, когато тѣ сѫ се „родили“, когато по волята на Провидението сѫ дошли на свѣта: отъ мъгливини превърнали се на пламтящи звезди. Развличаваме „по-млади“ и „по-стари“ звезди. Нашето слънце, напримѣръ, е вече доста възрастно. Следъ милиони години — време, което ние съ нашите малки умове можично можемъ да обхванемъ — звездитъ умиратъ и се превръщатъ въ студени тѣла. Нашата планета, макаръ върху нея да има животъ, е отдавна умрѣла. Умрѣлъ, изстиналъ, е и нейния спътникъ — луната. Въпросътъ, който покрай другото засегнахъ, е много занимателенъ, и другъ пътъ, може би, ще поговоримъ за него. Сега да не се отклоняваме отъ поставената задача.